1

17

ig:

वेदं च धूनोत्येभिरिति धण्णि कृष्णाजिनखण्डिनिर्मितास्त्रयो व्यजनाः रङ्गुर्गी-बन्धनाया स्रजाबन्धनाया च संदानशब्देन दोक्नकाले गोपाद्बन्धनाया रङ्गु-रिभधोयते केचिद्जाया स्रिप संदानिक्ति स्रियं च उक्तपात्रव्यतिरिक्तमिष यत्किंचित्प्रयोजनविद्त्यर्थः स्प्यः पवित्रे स्रिय्यं स्वत्रे स्रियं प्रवित्रे स्वायं स्वायं स्वायं प्रमूत-माज्यम् शूर्पम् पात्रो पिष्टम् उपसर्जनोपात्रम् उपशया इत्ररी मक्षावोरी च क्लेत्-पद्नम् मौजः कूर्च स्रीडम्बरी सिमिदिति स्रत्रापि दन्दिमेवासाद्नम् ।

प्रोच्चणीः संस्कृत्योग्यम्योत्यायाक् ब्रक्तन्त्रचरिष्यामो क्षोतर्भिष्टुक्ति प्रस्तोतः सा-मानि गायेति ॥११॥ प्रोच्चणीसंस्कारो यथादृष्टः प्रदेशालरे (५.३.३१-३६)।

ब्रह्मानुज्ञातो यमाय विति (३७.६६) महावीरं प्रोच्चिति ॥१५॥ [ब्र]ह्मानुज्ञात-यक्णं प्रागन्ज्ञायाः सर्वप्रैषोचार्णप्रज्ञस्यर्थम् । प्रतिमलं वा वाकाभेदात् ॥१३॥ प्र॰त्नमेव वा प्रोत्तणम् • कु[त रुतत् वा॰दात् भिन्नानि] हि वाक्यानि यमाय वा मखाय वा सूर्यस्य वा तपस इति । परिधर्म्यं च तूलीम् ॥१४॥ परिघर्म्य च यदासादितम् तच्च तूलीं प्रोक्तति । देवः पःम्यं पात्रज्ञातमुपयमन्यादि सर्वे राशीकृत्य सर्वेव प्रोत्तणम् । पूर्वया द्वारा स्यूणामयूषं निर्वृत्य दित्त-णतो निखनति होतुः संदर्शने ॥१५॥ देवः शालायाः पूर्वहारेण स्यू॰खं निष्का-श्य शालाया दिवाणस्यां दिशि निख°ित गार्रुपत्यसमीये उपविष्टो होता यत्र निखातां स्यूणां मयूषं च पश्यति तस्मिन्स्याने । गार्रुपत्यारुवनीयाऽउत्त-रेण खरौ निवपति दिन्नणतोऽनुभित्त्युहिष्टखरम् ॥१६॥ देव॰ दिन्नणदारस्य पूर्व-पूर्वेणाङ्वनीय । सम्राडा-द्वावास्यूणासमीपे भित्तिसंलग्रमुहि॰रं निवपति । सन्दीं पर्वाकृत्य दिवाणतः प्राचीमासाद्यति राज्ञासन्या उत्तरतः कृष्णाजिनम-स्यामास्तृणाति तस्मित्रभ्युपशये निद्धाति महावीरी चावहाद्येदा ॥१०॥ न विति विकल्पः । देवः तावासन्यास्यापितौ महावीरौ वस्त्रादिनावहाः ।

म्राची वा परिधर्म्ययोजनमधर्याः कालसम्पत्तः ॥१६॥ [म्रधर्यार्न्यो वा स्यू]णा-म्राचित्रक्रिणादि करोति कति कति स्त्रत् मधर्याः कालसम्पत्तिर्द्धि भवति स पत्रता होताः समनक्तीति (१८ ६ ६ ६ १३) पदि क् परिः जनमधर्यः कुर्यात् कालो न सम्भाव्येत । म्रजनित्युच्यमाने देवस्त्रेत्यनिति (३० १२) म्रक्हावीरमाज्य